Bilag 3

Socialministerens kommentar til udtalelsen af 8. marts 1990 fra Dansk Socialrådgiverforening

Socialministeriet
København, den 2. maj 1990

Folketingets Socialudvalg

Under henvisning til Socialudvalgets skrivelse af 4. april 1990 (B 52- bil. 11) har jeg følgende kommentarer til en udtalelse af 8. marts 1990 fra Dansk Socialrådgiverforening vedrørende forslag til folketingsbeslutning om SSP-samarbejde:

Jeg er enig med Dansk Socialrådgiverforening i, at SSP-samarbejdet principielt bør rettes mod en generel forebyggelse af kriminaliteten som et led i det forebyggende arbejde f.eks. over for grupper, som er særlig kriminalitetstruede.

Hvad angår Dansk Socialrådgiverforenings fastholdelse af, at udveksling af personoplysninger i SSP-regi kun må ske under iagttagelse af samtykkeregler, finder jeg imidlertid, at hvor indhentelse af samtykke er en umulighed, skal det være muligt at gøre en indsats for et stærkt truet barn eller en ung ved undtagelsesvis at indhente de oplysninger fra andre myndigheder, som i den givne situation vil være absolut nødvendige for at gøre en samlet indsats på det bedt mulige grundlag.

En opbremsning her vil virke særdeles uheldig for den igangværende udvikling af det tværfaglige samarbejde i overensstemmelse med bistandslovens principper.

Vedrørende Dansk Socialrådgiverforenings forslag om en præcisering af bistandslovens § 17 henvises til, at dette allerede er sket i forbindelse med udsendelse af vejledning af 11. december 1989 om tavshedspligt, videregivelse og indhentelse af fortrolige oplysninger m.v. inden for den sociale lovgivning, afsnit VI, pkt. 4, hvorefter bistandslovens § 17 kun bør bruges af den sociale myndighed, når det har vist sig umuligt at opnå samtykke og det samtidig skønnes, at oplysningerne er absolut nødvendige. Et manglende samtykke bør altså ikke automatisk føre til, at disse bestemmelser tages i anvendelse.

Jeg finder derimod ikke, at der er behov for præcisering af bistandslovens § 19.

Aase Olesen

/ Birthe Frederiksen